

Μία αληθινή ιστορία που δίνει την εικόνα του σπιτιού μας.

Ένα μεσημέρι γύρω στη μία η ώρα χτύπησε το κουδούνι στο σπίτι και πήγε να ανοίξει η θεία η Παρασκευή. Ρωτάω ποιος είναι και μου απαντάει, «δεν ξέρω, είναι ένας νεαρός». Πηγαίνω κι εγώ στην εξώπορτα για να συνεννοηθώ και μόλις με βλέπει ο νεαρός με ρωτάει: «συγγνώμη εδώ είναι το σπίτι του Παύλου;» Του απαντάω ναι και συνεχίζει: «δε με γνωρίζετε, πεινάω και μου είπαν στη Φωκίωνος Νέγρη που βρισκόμουν, να πάω στο σπίτι του Παύλου να τον βρω κι εκεί θα μου δώσουν να φάω». Η μητέρα μας καθηλωμένη σε μια καρέκλα φωνάζει από το σαλόνι που πάντα καθόταν: «Παρασκευούλα βάλε του παιδιού να φάει».

Στο σπίτι εκείνη την ώρα βρισκόταν και η ξαδέρφη μας η Νουνού που είχε έρθει να μας επισκεφτεί, άκουσε την όλη ιστορία κι επειδή ήξερε και πολλές άλλες παρόμοιες λέει στη μάνα μας γελώντας: «βρε Τζένη γιατί δεν κρεμάς έξω από την πόρτα του σπιτιού μια ταμπέλα που να γράφει «ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η ΚΑΛΗ ΚΑΡΔΙΑ»;